

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ที่ได้รับการสอนด้วยการเสริมทักษะการฟัง จากกิจกรรมการเขียนตามคำบอก (dicto-comp) และด้วยการเสริมทักษะการอ่านจากกิจกรรมการเขียนสรุปความ (précis writing)

ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างประชากรแบบเฉพาะเจาะจง ได้ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 คณะบัญชี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ที่กำลังศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ 4 ซึ่งเป็นวิชาการเขียนเรียงความในภาคปลาย ปีการศึกษา 2533 จำนวน 2 กลุ่ม ๆ ละ 36 คน จากจำนวนทั้งหมด 10 กลุ่ม กลุ่มทั้งสองมีคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน โดยพิจารณาจากค่ามัธยฐานเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสอบวิชาภาษาอังกฤษ 3 ภาคต้น ปีการศึกษา 2533 ซึ่งมีค่า \bar{X} เท่ากับ 64.92, 65.14 ค่า S.D. เท่ากับ 10.65, 10.67 เมื่อได้ทดสอบความแปรปรวนของตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่มด้วยค่าเอฟ (F-test) ปรากฏว่าไม่แตกต่างกันทางสถิติ จึงทดสอบความแตกต่างของมัธยฐานเลขคณิตของทั้งสองกลุ่มด้วยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้กำหนดให้กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับการเสริมทักษะการฟังก่อนเขียน และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับการเสริมทักษะการอ่านก่อนเขียน

ผู้วิจัยทำการสอนตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่มด้วยตนเอง ใช้เวลาในการสอนทั้งหมด 3 สัปดาห์ แต่ละกลุ่มสอนรวมทั้งหมด 9 ครั้ง แต่ละครั้งใช้เวลา 1 คาบคือ 1 ชั่วโมง 15 นาที ทดลองสอนโดยใช้แผนการสอนซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง 9 แผน ซึ่งได้ผ่านการตรวจ แนะนำ แก้ไข จากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิอีก 3 ท่าน แผนการสอนทั้ง 9 นำไปสอนทั้งกลุ่มฟังและกลุ่มอ่าน โดยมีเนื้อหาที่จะให้เขียนเหมือนกัน แต่จะแตกต่างกันเฉพาะในขั้นการฝึก กล่าวคือ กลุ่มที่เสริมทักษะการเขียนด้วยการฟัง จะมีกิจกรรมการฟังเนื้อหาที่จะเขียนก่อนการเขียน ส่วนกลุ่มที่เสริมทักษะการเขียนด้วยการอ่าน จะมีกิจกรรมการอ่านเนื้อหาที่จะเขียนก่อนการเขียน เมื่อสอนเขียนครบทั้ง 9 แผนแล้ว จึงนำคะแนนที่ได้จากการประเมินงานเขียนทั้งหมด 9 ครั้งของแต่ละคนทั้งในกลุ่มฟังและกลุ่มอ่าน มาวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษโดยการทดสอบค่าที (t-test)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาคั้งนี้สามารถสรุปผลของการวิจัยได้ว่า ความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของกลุ่มที่ได้รับการเสริมทักษะการฟังก่อนเขียน กับกลุ่มที่ได้รับการเสริมทักษะการอ่านก่อนเขียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าทั้งสองกลุ่มมีความสามารถทางการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยปรากฏว่าความสามารถในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษา กลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยการเสริมทักษะการฟังก่อนเขียน และกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยการเสริมทักษะการอ่านก่อนเขียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเป็นเพราะระยะเวลาในการทดลองสอนนั้นอาจไม่นานพอที่จะทำให้เห็นความแตกต่างของการนำทักษะฟังและอ่านมาเสริมการเขียน หากขยายเวลาในการทดลองให้มากขึ้นเป็น 1 ภาคการศึกษา อาจจะพบว่าความสามารถในการเขียนเรียงความของกลุ่มที่เสริมด้วยการอ่านและกลุ่มที่เสริมด้วยการฟัง แตกต่างกัน กล่าวคือ การฟัง-การเขียน เป็นลักษณะการใช้สื่อทั้งทางด้านเสียง-ตัวอักษรในการรับสารและส่งสาร ในขณะที่ การอ่าน-การเขียน เป็นลักษณะการใช้สื่อแต่เพียงด้านตัวอักษรทั้งในการรับสารและส่งสาร (อัจฉรา วงศ์ไสยร 2529: 142) ดังนั้นโอกาสที่ผู้รับสารจะแปลสารที่รับเข้าเพื่อความเข้าใจก่อนการเขียน ย่อมแตกต่างกันไปด้วย (A.C. Gimson 1970: 60) นอกจากนี้การฟังจะมีช่วงเวลาในการรับสารสั้นกว่าการอ่าน เพราะเสียงที่ได้ฟังจะจบสิ้นลงทันที ในขณะที่ตัวอักษรที่ได้อ่านยังคงอยู่ในแผ่นกระดาษ ซึ่งผู้รับสารสามารถอ่านซ้ำได้หลายครั้งในเวลาที่กำหนดให้เท่ากัน

ถึงแม้การวิจัยคั้งนี้ได้ปรากฏผลว่าความสามารถในการเขียนเรียงความของทั้งสองกลุ่มดังกล่าวไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่จากการทดลองเป็นที่น่าสังเกตว่า ทั้งกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยการเสริมทักษะการฟังจากกิจกรรมการเขียนตามคำบอก (dicto-comp) และกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยการเสริมทักษะการอ่านจากกิจกรรมการเขียนสรุปความ (precis writing) นักศึกษาต่างก็มีความกระตือรือร้นในการเขียนเรียงความด้วยการฟังหรืออ่านเรื่องที่กำหนดให้ก่อนที่จะนำมาเขียนใหม่ (rewrite) เป็นสำนวนของนักศึกษาเอง ดังนั้นย่อมแสดงให้เห็นว่าการสอนเขียนเรียงความของกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มที่มีการนำทักษะฟัง

และอ่านมาเสริมการเขียนนั้นมีประสิทธิภาพ อย่างน้อยก็ในด้านการสร้างแรงกระตุ้น (stimulus) ซึ่งส่งผลให้นักศึกษาสามารถมีการตอบสนอง (response) ออกมาเป็นงานเขียนเรียงความได้

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนครูในการปรับปรุงการสอนเขียนเรียงความ เพื่อครูจะได้มีโอกาสดำเนินการสอนเขียนเรียงความได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้อาจสนับสนุนได้โดยจัดให้มีการอบรมภายใน (in-service training) เกี่ยวกับเทคนิคการสอนเขียนเรียงความแบบใหม่ ๆ ในลักษณะต่าง ๆ กัน หรือส่งครูที่สอนเขียนเรียงความเข้ารับการอบรมในการสัมมนาการสอนเขียนเรียงความด้วยเทคนิคต่าง ๆ

2. ครูผู้สอนการเขียนเรียงความควรแสวงหาเทคนิคใหม่ ๆ มาสอนการเขียนเรียงความ เป็นต้นว่า กิจกรรมการเขียนตามคำบอก (dicto-comp) ซึ่งเป็นกิจกรรมการฟังที่นำมาเสริมการสอนเขียนเรียงความ และกิจกรรมการเขียนสรุปความ (precis writing) ซึ่งเป็นกิจกรรมการอ่านที่นำมาเสริมการสอนเขียนเรียงความ เพราะทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเขียนเรียงความมากขึ้น

3. ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรพิจารณาเรื่องต่อไปนี้

3.1 การเขียนเรียงความแบบแนะ นอกจากจะใช้คำถามเป็นตัวแนะ (cue) เพื่อให้นักศึกษาจับความของเรื่องที่อ่านหรือฟังก่อนเขียนดังเช่นงานวิจัยครั้งนี้ น่าจะมีการวิจัยทดลองใช้ตัวแนะอื่น ๆ เช่น ตัวแนะในลักษณะรูปภาพ ตาราง แผนที่

3.2 ควรศึกษาวิจัยเปรียบเทียบว่า หากใช้ทักษะทางภาษามาเสริมการเขียนเรียงความมากกว่า 1 ทักษะ เช่น อาจใช้ทักษะ ฟังและอ่าน มาเสริมการสอนเขียนเรียงความ จะมีความแตกต่างจากใช้ทักษะเดียว เช่น ฟังหรืออ่าน มาเสริมการสอนเขียนเรียงความ มากน้อยเพียงใดหรือไม่ เพราะจากงานวิจัยของอุมา จันทรเสน (2519) พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการฟังและอ่าน มีความเข้าใจเรื่องมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการฟังหรืออ่านแต่เพียงอย่างเดียว เมื่อเป็นดังนี้ ผลงานจากการเขียนเรียงความที่ออกมาจากการเสริมด้วยการฟังแต่เพียงอย่างเดียว หรือด้วยการทั้งฟังแล้วไปอ่านประกอบ น่าที่จะมีความแตกต่างกัน

3.3 ในวิจัยครั้งต่อไป ควรวิจัยศึกษาเปรียบเทียบการสอนเขียนเรียงความ

แบบแนะ โดยหาเนื้อเรื่อง (passage) มาให้นักศึกษาอ่านหรือฟัง เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาเขียน แสดงความคิดเห็น ดำเนินเรื่องต่อจากที่ได้อ่านหรือได้ฟัง ซึ่งจะต่างไปจากงานวิจัยครั้งนี้ที่มุ่ง เน้นให้นักศึกษาเขียนแค่สรุปความจากสิ่งที่ได้ฟังหรืออ่าน ซึ่งการวิจัยในลักษณะใหม่ที่เสนอแนะนี้ จะช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ (creative thought) แก่ นักศึกษาไปด้วยอันจะทำให้ นักศึกษา สนุกกับการเขียนมากยิ่งขึ้น